

Práce analyzuje stručně teorii, historii a praxi tzv. folkehjskole (lidové vysoké školy), která je dánským přínosem pedagogice světového významu. Tyto školy jsou výsledkem společenského a kulturního klimatu v Dánsku a intelektuálním přínosem duchovního, filosofa, historika, politika a barda N.F.S. Grundtviga a pedagoga a organizátora Ch. Kolda. První z nich vznikla r. 1844 v Rddingu v Severním Šlesvicku. Podnětem k rozvoji těchto škol byla i politická situace po válce mezi Pruskem a Dánskem a potřeba zlepšit vzdělání a schopnosti venkovské mládeže pro rozvoj jejich hospodářství. Tyto školy pracovaly svobodně podle nových principů, nezávisle na státním školském systému, a měly velmi kladný vliv na rozvoj a demokratizaci dánské společnosti. Časem se rozšířily po celé Skandinávii, v menším rozsahu do celé Evropy, do skandinávských i jiných komunit v USA a nejnověji i do některých rozvojových zemí. Celoživotní vzdělávání, kterému tyto školy pomáhaly, je inspirací pro současnou Evropskou unii, jak o tom svědčí evropský program Grundtvig. Jsou popsány a analyzovány myšlenkové základy, organizace, vlastní zkušenosti s pobytem autorky na dvou těchto školách v Dánsku, podněty reflektované v pedagogické literatuře. Diplomová práce poukazuje také na možný přínos tohoto typu školy pro evropské školství.